

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 10 maart 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione — Italië) — Ordine Nazionale dei Biologi, MX, NY, OZ/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Zaak C-96/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Volksgezondheid – Artikel 168 VWEU – Richtlijn 2002/98/EU – Normen voor de kwaliteit en de veiligheid van bloed en bloedbestanddelen van menselijke oorsprong – Doelstelling om een hoog niveau van bescherming van de gezondheid van de mens te waarborgen – Artikel 4, lid 2, en artikel 9, lid 2 – Bloedinstellingen – Verantwoordelijke persoon – Minimumeisen inzake kwalificatie – Mogelijkheid voor een lidstaat om een strengere regeling vast te stellen – Aan de lidstaten voorbehouden beoordelingsmarge)

(2021/C 182/27)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Ordine Nazionale dei Biologi, MX, NY, OZ

Verwerende partij: Presidenza del Consiglio dei Ministri

in tegenwoordigheid van: Sds Snabi, Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA)

Dictum

Artikel 9, lid 2, van richtlijn 2002/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van kwaliteits- en veiligheidsnormen voor het inzamelen, testen, bewerken, opslaan en distribueren van bloed en bloedbestanddelen van menselijke oorsprong en tot wijziging van richtlijn 2001/83/EG van de Raad, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 2, moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling die bepaalt dat alleen personen met een diploma in de genees- en heilkunde als verantwoordelijke persoon in een bloedinstelling kunnen worden aangewezen, mits deze regeling in alle opzichten het Unierecht eerbiedigt.

⁽¹⁾ PB C 209 van 22.6.2020.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 11 maart 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State — België) — M. A./Belgische Staat

(Zaak C-112/20) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 2008/115/EG – Artikel 5 – Terugkeerbesluit – Vader van een minderjarig kind dat Unieburger is – Inaanmerkingneming van het belang van het kind bij de vaststelling van het terugkeerbesluit)

(2021/C 182/28)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: M. A.

Verwerende partij: Belgische Staat

Dictum

Artikel 5 van richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven, gelezen in samenhang met artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moet aldus worden uitgelegd dat de lidstaten terdege rekening moeten houden met het belang van het kind vóór zij een met een inreisverbod gepaard gaand terugkeerbesluit vaststellen, ook al is dit besluit niet gericht tegen een minderjarige, maar tegen de vader van deze minderjarige.

(¹) PB C 161 van 11.5.2020.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 10 maart 2021 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Westminster Magistrates' Court — Verenigd Koninkrijk) — Procedure ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel tegen PI

(Zaak C-648/20 PPU) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Prejudiciële spoedprocedure – Justitiële samenwerking in strafzaken – Europees aanhoudingsbevel – Kaderbesluit 2002/584/JBZ – Artikel 8, lid 1, onder c) – Europees aanhoudingsbevel dat met het oog op strafvervolging is uitgevaardigd door het openbaar ministerie van een lidstaat op basis van een vrijheidsbenemende maatregel van diezelfde autoriteit – Geen rechterlijke toetsing vóór overlevering van de gezochte persoon – Gevolgen – Effectieve rechterlijke bescherming – Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie]

(2021/C 182/29)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Westminster Magistrates' Court

Partij in het hoofdgeding

PI

Dictum

Artikel 8, lid 1, onder c), van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009, gelezen in het licht van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en de rechtspraak van het Hof, moet aldus worden uitgelegd dat niet is voldaan aan de vereisten die inherent zijn aan de effectieve rechterlijke bescherming die een persoon tegen wie met het oog op strafvervolging een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, moet genieten, wanneer zowel het Europees aanhoudingsbevel als de rechterlijke beslissing waarop dat bevel is gebaseerd, wordt uitgevaardigd door een openbaar aanklager — die kan worden aangemerkt als “uitvaardigende rechterlijke autoriteit” in de zin van artikel 6, lid 1, van dat kaderbesluit — maar niet vatbaar is voor rechterlijke toetsing in de uitvaardigende lidstaat vóór de gezochte persoon door de uitvoerende lidstaat wordt overgeleverd.

(¹) PB C 62 van 22.2.2021.